

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИДБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ ТРАВНЯ ЦЬОГО РОКУ. ТІЛЬКИ ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

ПРИВІТАННЯ

З нагоди дня народження і 88-ліття першовірарха УПЦеркви в ЗСА і в диспосі, Його Блаженства Блаженнішого Владки Митрополита Мстислава, яке припадає на 10-го квітня 1986 року, від імені всіх членів і працівників Консисторії маю шану переслати Його Блаженству наше сердечне привітання та широко побажати радісно і в добрім здоров'ї провести цей день.

Ми молимо Милосердного Господа Бога, щоб дарував нашому першовірархові кріпких тілесних і духовних сил, щоб і надалі з таким же великим успіхом ще довго роки провадив нашу святу Православну Церкву Богові на славу, а рідному православному українському народові на спасіння.

На многії і благі літа, Дорогий Вадику!
Ваш слуга у Христі,
протоієрей о. Михайло Борisenко,
голова Консисторії

Молода журналістка

12-го грудня 1985 року Ксеня Рихтицька одержала диплом бакалавра журналістики з Вейкського університету в Дітроїті.

Ще змалу Ксеня визкувала велике зацікавлення літературою і мріяла стати журналісткою і письменницею. Вірною стежиною пройшла Ксеня від школи починаючи до закінчення університетських студій. Маючи всього 8 років написала віршич „Море“, який вислав до новогожого журналу „Готуєш“ і відтоді дописувала до п'ятидесяти журналістик „Готуєш“, „Юнак“ в книжці „Our Times and Seasons“, „Greatest Poems“ був видрукований її вірш „Farewell“, який написала, маючи 11 років. Ксеня була спікеркою з шкільної газети, „Луна“ та „Basile“ в українській середній школі Непорочного Зачаття, яку закінчила з визначним успіхом і, доставши стипендію, почала журналістичні студії у Вейкському університеті. Будучи членом Української Студентської Громади була в редакції „Greatest Poems“ де також працювала своєю статті.

Від 1983 року Ксеня працює, рідночасно студіюючи в підприємстві „Coca Cola“, де є редакторкою компанійної газети „The Cokette“. Від студій у Вейкському університеті Ксеня продовжила повільно поєднувати свою діяльність з професійними силами, які репрезентували 35 компаній.

Маточи 17 років Ксеня закінчила Школу Українознавства з визначним успіхом, є активною членкою ТУСМ-у й бере участь в організовані тим Товариством акції, а також членкою УДП. Минулого року вона одержала стипендію УНС.

В особі Ксені маємо професійну, а з виразніми українськими зацікавленнями українськими проблемами. Також висловлюємо наші привітання Ксені мамі — Дарії Рихтицькій, яка зуміла в особливих обставинах завітати своїм дітям до свого народу. Її старша дочка Тамара, заміжжю Сливинська, закінчила психологію, зробила магістерку з освіти, а тепер студіює адміністрацію. Син Нестор університетські студії закінчив в ділянці компютерів й працює надступеною магістером. Всі троє закінчили Школу Українознавства з визначним успіхом і є активні в українській громаді.

Ксеня Рихтицька

Появився „Літопис УПА“ про тернопільську округу

Недавно вийшов друком 11-й том „Літопис УПА“ про тернопільську підпільну округу. Повна назва цього тому: Тернопільщина — список улашних героїв української революції в боротьбі з московсько-більшевицьким окупантом за час від 13-го березня 1944 року до 31-го грудня 1948 року. Том ілюстрований, має 280 стор. друку, ціна 15 дол.

Основна частина книги — це життєписи вправних на території округи воєвків УПА, членів ОУН і діячів збройного підпілля в 1944-1948 роках. Вперше вона була опублікована у підпільній машинописній версії в 1949 році. Вона складалася з вступу, основної частини — життєписів (упорядкованих хронологічно за датою смерті по районах округи) і позабучного показника. Показник мав такі підрозділи: воєводи, воєводи тернопільської округи, які загинули на території округи; „Б“ — вправші з тернопільської округи, які загинули на інших територіях; „В“ — улашні в тернопільській області, які загинули в інших територіях. Ці підрозділи були упорядковані за районами округи. Разом книжка мала 161 сторічку густого машинопису.

Передрукуючи цю книжку, редакція „Літопису УПА“ додала історичну вступну статтю про дії УПА й збройного підпілля на території тернопільської округи, з поясненнями про підпільне видання книги, з додатком написаних на еміграції життєписів з списком скорочення і показником задування у книзі інституцій, прізвищ, псевдонімів і місцевостей. У книзі поміщені також фотографії деяких полягалих, між ними — першого командира тернопільської (тепер Тернопільської) воєвків округи УПА „Лисоня“, Омеляна Польового („Останя“). При невідомих докладіше обставинах О. Польовий понав у полон НКВД у 1946 році й ще й лосі разом з іншими обирькими застрахав.

Видана в підпільні книжка містить дані про понад 820 полягалих. При тому лише біля 100 полягалих — це невідомі воєвкі УПА чи члени збройного підпілля, про інших полягалих лише відомі сотні УПА чи формалії підпільної воєвків належали в якому бою загинули і де поховані. Також про інших біля 120 воєвків УПА чи революціонерів подані невідомі дані. Це стосується полягалих в Волинській, Кам'янській — Подільській (тепер — Хмельницької) області й з інших округ Галичини, чи й з Закарпаття. Укладачем життєписного списку були відомі діячі підпільної боротьби в УПА чи в збройному підпіллі. Про полягалих з тернопільської округи — біля 650 осіб — укладачі зуміли зібрати доволі вичерпні інформації. Їхні життєписи мають такі дані, як ім'я та прізвище, псевдонім, місця та дати народження, соціальне походження, освіту, дані про їхню громадську діяльність, зайнятість, участь та функції в збройній боротьбі й обставини смерті.

Цей біографічний словник є важливим джерелом до історії боротьби УПА передусім тому, що він подає повні біографії, воєвків УПА й членів збройного підпілля на певній території, не зважаючи на те, що ця територія відносно невелика. По аналогії — це картка інших територій. В ній те багаж інформації, який містить біографії людей збройного руху. Між життєписами є біографія майора Володимира Якубовського („Болдаренка“), шефа штабу (фактично — від 1946 року командири РТ) підпільної воєвків округи УПА „Лисоня“, члена штабу „Лисоня“, Чукайла, сотенник Ярослава Прохика („Журавля“), Василя Жимчак („Сина“), Омеляна Приліпа („Кита“), „Зорного“, „Меча“, „Горлиця“, „Косака“ та інших старшин та підстаршин УПА. В книзі є також багато життєписів визначних місцевих діячів націоналістичного руху, що займали різні старшини на підпільній адміністрації УПА. Подана історична стаття про організацію та бойові дії УПА, про діяльність підпільної адміністрації, про активний і пасивний спротив населення, а також про протигурманську діяльність обох окупантів України — гітлерівської Німеччини і більшовицької Росії. Завдяки цьому книгу треба назвати важливим джерелом для студій історії УПА.

У пам'ять д-ра А. Якимова

У четвер, 6-го березня 1986 року відійшла у вічність душа нашого незабутнього Адама Якимова з цього світу до свого Створителя Небесного Отця.

Ми, його товариші, можемо ним допомогти Покійному тільки нашими молитвами. Для нас він все залишився в пам'яті, як незабутній наш краєвезначний гімназист і наш шкільний товариш. Його веселість, завжди усміхнене обличчя додавало нам розради і потіхи. Господь наділяв Адама талантами, веселістю та любов'ю. Ці таланти він поміг в своїй молодості завдяки нашим вихователям гімназійних професорам: І. Флонт Гусак, д-р В. Левчицький, І. Зугавич, І. Бабій, О. О. Дубицький і М. Залеський.

А. Якимов виростав серед гарної і багатогранної Березані, а це — Рибська Рай і Бабина Гора. Любов до всього свого до жертвенності поміг йому в стрілецьких могилах та в бережанському Пасті. Він щасливий був, що улюбленого до гарної і патрістичної родини О. Мігоцького й взяв собі за подругу життя Ліду. З нею він прожив найкращі молоді літа і виховав дві дочки. Останній раз ми, всі товариші, стрінулися на оселі Братського Союзу „Верховина“ в 1978 році. Тоді він, ще повний життєвої верви, розселився на своїм здоровим гумором. Любов до своєї минавшої і народу спонукали Адама зголоситися до Іої УД УПА. Золотий поставив вище добро наш, ніж власну вигоду й його добра жінка та о. Мігоцький поблагословили його на тяжкий воєвків шлях. Чи може бути більша жертва любові, як вояцька служба? Та любов і веселість владч долавали його мисль в тяжких моментах його трудного життя. За ту жертву Веснишній народий Іої і допоміг йому довершити медичні студії дипломом доктора медицини.

Душа Покійного стоїть, перелітає вміст Веснишній, а ми, його друзі, зберемо надово пам'ять про нього.

З болем серця прийняли ми вступку про смерть нашого Дорогого і Незабутнього ДРУГА

СВ. П. Д-РА ВОЛОДИМИРА КОКОРУДЗА

Дружині Меланії та Родні Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

СВ. П. Д-РА ВОЛОДИМИРА КОКОРУДЗА

Замість квітці складаємо 50 дол. на Патріархат. ВІННА ІОМУ ПАМ'ЯТІ! НІНА І РОМАН ТАРНОВЕЦЬКІ

Торонто, Онтаріо, Канада

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ НАШОЇ ДОНЬКИ

бл. п.

Юліяні Марії Ратич

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 12-го квітня 1986 р., о год. 9-ї ранку, в церкві св. Миколая в Millville, N.J. і в неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 10:30 ранку в церкві Різдва Пречистої Діви Марії в New Brunswick, N.J.

Просимо згадати Покійну в своїй молитвах.

ОПЕГ І ІВАННА РАТИЧ

ДІЯ 9-ГО КВІТНЯ 1986 Р., ПРИПАДАЄ ОДИНАДЦЯТЯ ВОЮЧА РІЧНИЦА СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВКА, ТАТА, ДІДУСА І БРАТА

бл. п. проф. д-ра

Василя Стецюка

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

були відправлені

в церкві св. Юра в Нью Йорку; в церкві св. апл. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.; в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.; у соборі св. Софії в Римі, Італії; в Флорді та в Браунсвіку.

В неополитному смутку: дружина АНАСТАСІЯ СІН — ЮРКО з дружиною КАТЕО УНУ — МАРЧІК І ПЕТРУСЬ СЕСТРА — МАРІЯ ПІДГОРДЕЦЬКА

Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці Америки і Канади

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.

Довід про продаж життєвого забезпечення побажаних. Інших перешиків. Скористайтеся з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

ЗГОЛОВИТЕСЯ ЛИСТОВО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P. O. Box 17 A — 30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Тел. (201) 451-2200.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003

вплывають

в неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 1:30 по пол. у великій залі школи св. Юра в Нью Йорку, Н. Й. 215 Е. 8-та вулиця

ІНФОРМАЦІЙНІ СХОДИНИ

в справі будови нового приміщення для Українського Музею

В програмі: загальні інформації голови, плани архітектурної будови нового Музею, збірка кампанія.

Зробімо це одно зустріч і збудуємо установу, яка буде одним з найвизначніших наших здобутків, буде гордістю теперішніх і майбутніх поколінь!

До численної участі в сходах запрошує

УПРАВА МУЗЕЮ

Після сходи — КАВА І СОЛДІКЕ!

В УКРАЇНСЬКОМУ ПАНТЕОНІ — САВТ БАВНД БРУКУ, Н. Дж. знаходиться

Українська Кредитова Кооператива СВ. АНДРІЯ

де можете, на дуже вигідних умовах:

- ВИКРИТИ КОНТО ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПЕНСІОННОГО ФОНДУ (IRA)
- СКЛАДАТИ СВОЇ ОЩАДНОСТІ, які забезпечені до 100,000 дол.
- ПОЗИЧАТИ НА РІЗНІ ПОТРЕБИ — авта, хати, земля й інші, щоденного витку, речі...

Щадить сьогодні в українській установі на завтрашній день — собі й своїм дітям.

Відкрито: вкв.ор.пн.чт.сб. 9:00 до 3:00 днн; вкв.ор.пн.чт.сб. 8:00 до 8:00 вкв. субот. 10:00 до 12:00 днн

Тел.: 201-469-9087

Школа Кобзарського Мистецтва та Український Музей

вплывають

у днх 19, 20, 26 і 27-го квітня 1986 р.

ВИСТАВКУ КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Однією нагородою отримали багати АРХІВ ШКМ (понад 140 експонатів, величезний і цікавий АРХІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА в Дітроїті, АРХІВ — Капелі Бандуристок СУМ-А в Дітроїті, В. Божика, Ансамблю „Гомін“ з Ньюарку, Н. Дж.

Будуть показані різного роду бандури: З. ШОКАЛКА, в. ЄМЦЯ, Г. Т. КИТАГОСКО, в. ЮРКЕВИЧА, Р. ЛЕВІЦЬКОГО.

Рішення — КОРНЕВИСЬКОГО, С. ЧОРНОГО з Аргентини, перша бандура з перекладанням, репліка і різного роду солпки.

Бандури зроблені за пилком брата Гончарника — Приймачка і Гриня.

Бандури виробу — В. Васильова і д-ра А. Литвишевського.

ДИТЯЧІ БАНДУРИ.

19-го квітня, ввеч. після відкриття виставки, о год. 4-10 по пол. ДОПОВІДЬ І ДЕМОНСТРАЦІЯ МУЗИЧНОГО СПЛАДНИЧ. З ШОКАЛКА — Л. МАРШТЕНКО.

20-го квітня буде відкрито від 1:30 — 4:30.

26-го квітня, о год. 4-10 по пол. К. Блум буде говорити про — ЗМІНИ В МУЗИЧНОМУ ЖИТТІ БАНДУРИСТІВ і демонструвати гри на різних бандурах.

Ю. КИТАСІЙ — продекоратор виконання УКРАЇНСЬКИХ ДУМ.

Павло Данилич зарвав на „ДРИБИВ“ власної роботи.

27-го квітня, год. 7-10 по пол. Ю. КИТАСІЙ виконає зразки з циклу „ІСТОРИЯ УКРАЇНИ В ПІСНЯХ“.

Крім того будуть оглянуті інші українські інструменти: ЛІРА, КОБЗА, ТРЕМБІТІ, ЦИМБАЛИ, РІЗНОГО РОДУ СОЛПКИ.

Також різні кобзарські п'явники, де в вони не повнілись.

На виставці можна буде набути платівки: ШКМ, „Гомін Стрелі“, „Літа Молоді“ і касети ТУВ з збірничою концертну у Там Голлі Філадельфії, а також В. Тисовського.

ВСІХ ШИРО ЗАПРОШУЄ — ШКМ І МУЗЕЙ

Вечір пісні та гумору в Клівленді

Це був небувалий і незабутній вечір мистецького гумору і пісні. Уявімо собі величезну кількість зацікавлених як ми маєте змогу понад дві години слухати у чудовому мистецькому виконанні українські анекдоти та жарти на різні теми на зміну з таким ж гарним співом українських пісень. Саме такий вечір відбувся в неділю, 9-го березня і. р., в 172-го річницю з дня народження генія українського народу Тараса Шевченка, в концертній залі ім. Митрополита Анатолія Шинчука при школі ім. Йосафата на Пармі колі Клівленду, Огайо. Тут, перед першою особою залу слухачів, виступили Зіновій та Анна Мариньчі — новоприбула з України мистецька родина вільнолюбива і талановита. Лише три роки минуло з того часу, коли вони вихали з України, поселившись в Чикаго.

Вже з мови наших новоприбулих земляків можна було помітити українські привезли з собою „подих рідної землі“, привезли спокій і свіже. Як було написано в лютічній, в свою програму вони включили „речі серйозні, сумні та веселі“. І воно дійсно було так. Ввечері той факт, що лише дві особи змогли тримати першоплану заду слухачів в піднесено-задоволеному настрої та під „аккомпаньямент“ частих оплесків, свідчить про те, що слухачів були дуже задоволені і тому вечір пішов чудово.

Завдячувати треба не тільки численній кількості злободенних анекдотів, але також не в меншій мірі їх виконання. Чудова диця, бездоганна українська літературна вимова. В цьому розумінні як мистець живого слова Зіновій Мариньчю може дорівнюватися таким нашим мистецям живого слова як Ростислав Васильєно і Володимир Козуб. Вони або вже імерломом Миколи Понеділка.

Щодо самих анекдотів або жартів, то їх було не тільки багато, але всі вони відзеркалювали сучасне життя як по той, так і по цей бік залізної застави. Для прикладу наведу лише дві. Протяж до „недавню виступку“ в невідомій партії ССРСР запитує сучасного польського комуністичного „вождя“ Войцеха Ярузельського, як йому було в Москві: „Як там, товаришу Войцеху, відбулася зустріч з советським „вождем“ Горбачовим?“ На це Ярузельський відповідає: „Мене називають тепер не Войцех, а Тимаш, бо так до мене ввесь час звертався Горбачов“ (натяк на те, що Горбачов ввесь час казав Ярузельському „Аби маси зробити те і те“).

Лише ще. Приїхала одна українсько-американська туристка на відвідинах до туркиста і запитує тамтешніх людей, де є „драсотури“. Сільська жінка запитувалася ніхто не міг її зрозуміти. На це вона туристка з великим розчаруванням сказала: „Але ж і сільна там русифікація і ніхто вже не знає навіть такого всім відомого нішого слова як „драсотури“!

Шоло Анна Мариньчю, то вона виступала як співакчасом разом зі своїм чоловіком, хоч здебільшого була солісткою, інколи співачкою жарливо-весело пісно, поетично і з гумором. Вона співала гарно, бездоганно.

Сумно лише, що людина з такими непересіченими дитячими мистецтв і репертуаром живого слова, який є Зіновій Мариньчю, вимушена працювати на не тяжкій фізичній праці на фабриці... Такою вже є еміграційна дійсність.

Але при цій нагоді одно треба сказати: якщо б наші громади влаштовували або розважальні програми, то вони ніколи не помилували б, вони звернулися в цій справі до наших мистців Зіновія та Анни Мариньчю. Слухачі напевно будуть задоволені їхніми виступами в меншій мірі, як були задоволені клівлендці на згаданому вечорі 9-го березня.

Віра Гнатюк

Юл. Мовчан

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятилі і Знайомих, що з волі Веснишнього, несподівано, відійшла у вічність

дн 6-го квітня 1986 р.

наша Найдорожчого і Незабутнього

МАМА І СЕСТРА

бл. п.

ТЕОДОРА СИДОР

народжена 17-го лютого 1926 року в Підборчці, Львів, Україна.

ПАНАХИДИ відбудуться у ваторок, 8-го і середу, 9-го квітня 1986 р., о год. 7:30 вкв. у похоронному заведенні Thomas Quinn, Astoria, N.Y.

ПОХОРОН у четвер, 10-го квітня ч. п., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, і опісля на українській католицькій центрі св. Духа в Емпіттонбургу, Н. Й.

Горби приїхати:

ІГОР — сини з дружиною ОЛЕЮ ВОЛОДИМИРА — сестра з родиною Блондіна і дальші Родина в Америкі, Елорні І України

ДІЯ 9-ГО КВІТНЯ 1986 Р., ПРИПАДАЄ ОДИНАДЦЯТЯ ВОЮЧА РІЧНИЦА СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВКА, ТАТА, ДІДУСА І БРАТА

бл. п. проф. д-ра

Василя Стецюка

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

були відправлені

в церкві св. Юра в Нью Йорку; в церкві св. апл. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.; в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.; у соборі св. Софії в Римі, Італії; в Флорді та в Браунсвіку.

В неополитному смутку: дружина АНАСТАСІЯ СІН — ЮРКО з дружиною КАТЕО УНУ — МАРЧІК І ПЕТРУСЬ СЕСТРА — МАРІЯ ПІДГОРДЕЦЬКА

В глибокому смутку та горю повідомляємо Родину, Приятилі та Знайомих, що в неділю, 6-го квітня 1986 р. відійшла у вічність наша Найдорожчого і Незабутнього

ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА ТА БАБЦЯ

бл. п.

СОФІЯ СУХОЦЬКА

ПАНАХИДИ о год. 7:30 вкв., у ваторок, 8-го і середу, 9-го квітня 1986 р., о год. 7:30 вкв. у похоронному заведенні W. La-Bella and Son при 87-13 87th Street, Woodhaven, N.Y.

ПОХОРОН у четвер, 10-го квітня ч. п., о год. 10:00 ранку з того ж заведення до церкви Покрови Божої Матері в Озон Парку, і опісля на українській православній центрі св. Андрія в Бавні Брук, Н. Дж.

Горби приїхати:

МИХАЙЛО — чоловік ЮЛІА — сестра сини:

СТАВІПАН з дружиною ПAVЛІНОЮ ВАСИЛЬ ВАСИЛЬ ДОЧКА — ОЛЕСЯ з чоловіком ВІТОСЛОМ ВІНОУ — ТЕРЕСА, СТЕФАН, ХРИСТІ І ВАСИЛЬ

